

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IİK1019/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. K.	Występek z art. 178a § 1 kk polegający na tym, że w dniu 23 czerwca 2020 roku o godzinie 05.10 na ulicy (...) w Z., woj. (...) kierował samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości	

		<p>prowadzącym o godzinie 05.16 do stężenia na poziomie 1,20 mg/l, o godzinie 05.27 do stężenia na poziomie 1,27 mg/l, o godzinie 05.42 do stężenia na poziomie 1,28 mg/l, o godzinie 06.04 do stężenia na poziomie 1,14 mg/l, o godzinie 06.20 do stężenia na poziomie 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 23.06.2020 r. w godzinach wczesnorannych na terenie Z. pełnił służbę patrol Komisariatu Policji w Z. w składzie sierż. sztab. G. D. i sierż. sztab. A. T.. Około godziny 05.00 policjanci otrzymali informację od dyżurnego, iż nietrzeźwy M. K. może kierować pojazdem mechanicznym. Jadąc ulicą (...) w okolicach stadionu sportowego zauważyli nadjeżdżający z przeciwka samochód typu bus w kolorze białym. Za jego kierownicą siedział znany im osobiście M. K., a poza nim w kabinie nikogo nie było. Funkcjonariusze zawrócili radiowóz, a następnie dogonili samochód oskarżonego i sygnałami dźwiękowymi oraz świetlnymi dali sygnał do zatrzymania się. Oskarżony nie zareagował na te sygnały, jechał dalej</p>	<p>zeznania świadka A. T.</p>	<p>91 - 92</p>	

<p>ulicą (...), następnie skręcił w ulicę (...), a z niej w ulicę (...). Policjanci przez cały czas byli z nim w kontakcie wzrokowym, który tracili jedynie na kilka sekund w momencie, gdy samochód oskarżonego wykonywał manewr skrętu. Po skręcie w ulicę (...) oskarżony zatrzymał swój samochód, wysiadł z niego i najprawdopodobniej wyrzucił kluczyki na pobliską łąkę. Został zatrzymany przez A. T. (pasażera radiowozu), któremu powiedział, że szuka kluczyków, które miał wyrzucić kierujący pojazdem</p>			
<p>zeznania świadka G. D.</p>	<p>90 - 91</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>1</p>		
<p>Przeprowadzone badania wykazały o godzinie 05.16 obecność 1,20 mg/l, o godzinie 05.27 obecność 1,27 mg/l, zaś o godzinie 05.42 obecność 1,28 mg/l alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu.</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>2, 3</p>	
<p>Po wykonanych czynnościach oskarżony został zwolniony z komisariatu. Policjanci podejrzewając, iż może on ponownie usiąść za kierownicą pojazdu po pewnym czasie pojechali za nim na ulicę (...). Widzieli wówczas M. K. chodzącego po</p>	<p>zeznania świadka A. T.</p>	<p>91 - 92</p>	

przydrożnej łące i czegoś szukającego.			
zeznania świadka G. D.	90 - 91		
Oskarżony M. K. nie był dotychczas karany.	dane o karalności	5	
Oskarżony nie jest chory (...). Wykazuje inne zakłócenia czynności (...) w postaci (...). W chwili zdarzenia jego zdolność zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona z powodu stanu nietrzeźwości, ale nie w stopniu znacznym. Spożywając alkohol był w stanie przewidzieć skutki jego działania.			
opinia sądowo - (...)	35 - 36		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. K.	Występek z art. 178a § 1 kk polegający na tym, że w dniu 23 czerwca 2020 roku o godzinie 05.10 na ulicy (...) w Z., woj. (...) kierował samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie	

		05.16 do stężenia na poziomie 1,20 mg/l, o godzinie 05.27 do stężenia na poziomie 1,27 mg/l, o godzinie 05.42 do stężenia na poziomie 1,28 mg/l, o godzinie 06.04 do stężenia na poziomie 1,14 mg/l, o godzinie 06.20 do stężenia na poziomie 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wskazanie, iż samochodem oskarżonego w chwili zdarzenia kierował jego kolega z wcześniejszego leczenia odwykowego o pseudonimie (...), który po zatrzymaniu samochodu na ulicy (...) wyrzucił na łąkę kluczyki od pojazdu, a sam uciekł w przydrożne chaszczce.	wyjaśnienia M. K.	89	
1.Ocena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	protokół badania stanu trzeźwości	niekwestionowany w toku postępowania	
notatka urzędowa	niekwestionowana przez strony, sporządzona przez		

	podmiot do tego uprawniony	
dane o karalności	niekwestionowane przez strony, sporządzone przez podmiot do tego uprawniony	
opinia sądowo - psychiatryczna	spójna, bezstronna, obiektywna i fachowa - treść opinii nie kwestionowana przez strony.	
zeznania świadka A. T.	Spójne, logiczne i konsekwentne w toku całego postępowania. Korespondujące z zapisami widniejącymi w notatce urzędowej oraz protokołach badania stanu trzeźwości. Przede wszystkim zaś korespondujące z zeznaniami świadka G. D.. Sąd zauważa pewne drobne rozbieżności w zeznaniach obu policjantów, ale kładzie je na karb dynamiki zdarzenia, a przede wszystkim na fakt, iż G. D. był kierującym radiowozem w pościgu, a więc skupiając się na bezpiecznym, ale i szybkim prowadzeniu pojazdu nie miał możliwości zaobserwowania i zapamiętania tyłu szczegółów co jego pasażer.	
zeznania świadka G. D.	Spójne, logiczne i konsekwentne w toku całego postępowania. Korespondujące z zapisami widniejącymi	

	<p>w notatce urzędowej oraz protokołach badania stanu trzeźwości. Przede wszystkim zaś korespondujące z zeznaniami świadka A. T.. Sąd zauważa pewne drobne rozbieżności w zeznaniach obu policjantów, ale kładzie je na karb dynamiki zdarzenia, a przede wszystkim na fakt, iż G. D. był kierującym radiowozem w pościgu, a więc skupiając się na bezpiecznym, ale i szybkim prowadzeniu pojazdu nie miał możliwości zaobserwowania i zapamiętania tyłu szczegółów co jego pasażer.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>1.2.1</p>	<p>wyjaśnienia M. K.</p>	<p>W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego leżą w sprzeczności z zeznaniami świadków A. T. i G. D.. Sąd nie znalazł jakichkolwiek powodów, aby odmówić waloru wiarygodności zeznaniom obu funkcjonariuszy Policji. Obaj zgodnie wskazali, iż znali już</p>

oskarżonego M. K. wcześniej (z racji przeprowadzania interwencji z jego udziałem), otrzymali informację od dyżurnego, że to oskarżony ma kierować pojazdem w stanie nietrzeźwości, widzieli oskarżonego za kierownicą pojazdu (rozpoznali go, widząc go za kierownicą pojazdu nadjeżdżającego z przeciwka), a wreszcie - co najistotniejsze - są pewni, iż w kabinie pojazdu był wyłącznie oskarżony. Właśnie to wskazanie Sąd uznaje za najistotniejsze i całkowicie pogrążające linię obrony oskarżonego. Co prawda teoretycznie możliwym jest, iż drugi mężczyzna - ów mityczny (...) znajdował się w kabinie siedząc lub kuląc się na podłodze, przez co byłby niezauważony dla policjantów, ale pamiętać należy, iż zgodnie ze wskazaniem oskarżonego, to (...) miał być kierowcą pojazdu.

Nadto wyjaśnienia oskarżonego są wątpliwe z punktu widzenia logiki i zasad doświadczenia życiowego. Osoba (...) pojawia się w jego wyjaśnieniach dopiero na etapie postępowania sądowego. Składając wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony nic o rzekomym (...) nie mówi, choć każda inna osoba na jego miejscu

		<p>- gdyby rzeczywiście pojazdem kierował ów (...) - od tego zaczęłaby swoje wyjaśnienia.</p> <p>Nadto wskazać należy, iż oskarżony jest niezwykle oszczędny w szczegółach jeżeli chodzi o osobę (...). Bowiern poza pseudonimem oraz faktem, iż kilka lat wcześniej razem przebywali na leczeniu odwykowym, nie jest w stanie podać żadnych szczegółów, które pozwalałyby na identyfikację tej osoby.</p> <p>Reasumując wskazać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego dotyczące osoby (...) są całkowicie niewiarygodne. Pewien podziw budzić musi fakt, iż przedstawiając tak niewiarygodną historię oskarżony liczył, że zostanie ona uwzględniona przez Sąd w toku postępowania.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. K.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Do bytu przestępstwa określonego w art. 178a § 1 KK wystarczy samo prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Nie ma przy tym znaczenia, czy kierując pojazdem naruszył jeszcze inne przepisy ruchu drogowego, czy też nie. Popelnione ono zostaje, umyślnie, w momencie gdy pijany kierowca wsiada za kierownicę pojazdu i rusza w drogę. Biorąc pod uwagę, że w wydychanym przez oskarżonego powietrzu stwierdzono obecność 1,20 mg/l alkoholu, spełnione zostały przesłanki jego odpowiedzialności z art. 178a § 1 KK, będąc przy tym czynem zawinionym, karygodnym i społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K.	1	1	Sąd wymierzając oskarżonemu karę miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK. Jako okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonego Sąd potraktował jego uprzednią sądową niekaralność.

			<p>Sąd uznał, że nie ma potrzeby orzekania w stosunku do oskarżonej kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd zachowanie M. K. poczytał jako jednorazowy wybryk, a mając na względzie jego uprzednią niekaralność zakłada, iż podobne zachowanie nie zdarzy się w przyszłości. Tym samym nie ma potrzeby sięgania po najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez art. 178a § 1 KK. Dlatego też Sąd skorzystał z możliwości, jaką daje mu ten przepis i orzekł wobec oskarżonemu karę łagodniejszego rodzaju, tj. karę samoistnej grzywny.</p> <p>Zdaniem Sądu kara 100 stawek dziennych grzywny ta jest adekwatna do stopnia winy M. K. oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania oraz cele represyjne względem osoby oskarżonego.</p> <p>Określając wysokość jednaj stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd uznał, iż odpowiada ona aktualnej kondycji finansowej i majątkowej oskarżonego i nie powinna stanowić dla niej nadmiernej uciążliwości.</p>
M. K.	3	3	Stosownie do treści art. 42 § 2 KK Sąd

			<p>zobligowany był, by orzec w stosunku do oskarżonego M. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Wymierzając ów środek karny w rozmiarze 3 lat Sąd miał na uwadze wagę naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego stopień nietrzeźwości oraz masowość tego typu przestępstw. Ów środek karny ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji pełniąc funkcję zabezpieczającą. Jego ratio legis polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa wyłączyć z ruchu drogowego, celem zapewnienia tegoż bezpieczeństwa innym użytkownikom ruchu</p>
M. K.	4	4	<p>Sąd zobligowany treścią art. 43a § 2 KK orzekł od oskarżonego M. K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Orzekając owo świadczenie w najniższym ustawowym rozmiarze tj. 5000 PLN Sąd miał na uwadze uprzednią niekaralność sądową oskarżonego</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K.	2	2	Na podstawie art. 63 § 1 KK Sąd z mocy prawa na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 05 grudnia 2020 r. (godz. 10.00) do dnia 07 grudnia 2020 r. (godz. 09.50) przyjmując, iż jest on równoważny czterem stawkom dziennym grzywny.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 KPK i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100		

	zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. 1983 r. Nr 29 poz. 2272 z późn. zmianami) oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.
1.Podpis	